כל דבר שיש בו מנין אפילו בדרבנן לא בטיל וכל שכן בדאורייתא *דתניא *ליטרא קציעות שדרסה על פי עיגול ואינו יודע באיזו עיגול דרסה, על פי חבית ואינו יודע באיזו חבית דרסה על פי כוורת ואינו יודע באיזו כוורת דרסה ר"מ אומר: ר"א אומר רואין את העליונות כאילו הן פרודות והתחתונות מעלות את העליונות ר' יהושע אומר *אם יש מאה פומין יעלו ואם לאו הפומין אסורין והשולים מותרין רבי יהודה אומר: ר"א אומר אם יש שם ק' פומין יעלו ואם לאו הפומין אסוריין, רבי יהושע אומר אפילו יש שם ש"ש מאות פומין לא יעלו דרסה בעיגול ואינו יודע באיזה מקום בעיגול דרסה או לצפונה או לדרומה דברי הכל יעלו. אמר אפי' תימא רבנן, בעלי חיים חשיבי ולא בטלי, *נמשוך ונקרב חד מינייהו ונימא כל דפריש מרובא פריש *נמשוך, הוה לה קבוע וכל

ר"מ אומר רבי אליעזר אומר ס' • תימה לר"ל דאמר לעיל נבי מחיצי תלתן לר"מ כל שדרכו קציעת דר"מ גופה קסבר דליטרא קציעות בטלה ס) דאמר"ג דהויא כל שדרכו מיכו כפ' הערל (יבמות פח:) משמע דלא אמר ר"ל כל שדרכו מקדש אלא תרומה דאורייתא אבל בתרומה בזמן הזה דהיא מדרבנן לא ס) וא"ת אם תרומה בזמן הזה דרבנן א"כ בטלה קדושת האדן א"כ כלאי הכרם נמי דרבנן ומאי תני כל שדרכו וי"ל דכלאי הכרם הוא חד דרבנן דאם לא בטלה קדושת האדן היה דאורייתא אבל הכא תרתי דרבנן חד דבטלה קדושת האדן ועוד דתרומה אתיא מדרבנן דלא מיחייב מדאורייתא אלא דגן חיטים ויאכר א"ל דעיל הכי פירושו שהיה ר"מ אומר כל שדרכו לימנות מקדש מדאורייתא וכיון דדאורייתא כל שדרכו מקדש דין הוא שיקדש בדרבנן אם שדרכו כגון חביבי תלתן של כלאי הכרם א"כ כלאי הכרם כיון שיש בהן איסור הנאה אע"ג דבטלה קדושת האדן חמור כמו מדאורייתא וא"ת ובפ"ק דמגילה (דף י") היכי בעי למימר דקסבר ר"א קדושה ראונה קידשה לעשה וקידשה לעתיד לבא ועוד דרבי יהושע גופיה קאמר התם בהדיא הכי אלמא קסבר לא בטלה קדושת האדן והיכי אלרבי יהושע דליטרא קציעות בטלה לר"ל והייט יטולין לפרש דלר' יהושע קדושת האדן לא בטלה ומ"מ ליטרא קציעות טולה משום דתרומת תלים דרבנן דמטעם זה הקלו בה לומר שהתחתונות מעלות את העליונות ואע"פ שלא נתערבו בכל העיגול והא דמשמע בפרק הערל (יבמות פח:) לר"ל דאי תרומה בזמן הזה דאורייתא לא היה עיגול בעיגולין טולה דקאמר ר"ל והלא אם שוה עיגול בעיגולין טולה תרומה דרבנן ואיזה הוכחה היא והלא ר' יהושע סבר מקריבין אע"פ שאין בית דקדושת הבית לא בטלה וכ"ש קדושת האדן ואפי' הכי סבר דעיגול טולה ובטל ויש לומר דר' יהושע יסבור דלא מקדש אלא ו' דברים ור"מ דסבר כל שדרכו לא סבר טוחיה בהא א"כ י"ל בדוחק *התם פרק הערל (נז"ס) ה"ג הייט בתרומת ביכורים דהוי דאורייתא בתלים ומצינו סתם תרומה דאורייתא דבכורים דתנן במסכת פרה פ' י"ח (מ"ג) דבילה של תרומה שנפלה למי חטאת טמאה ואכלה אם ים כבילה בין ממלה בין מהורה המים ממלים והאוכלה חייב מיתה פי' כשנטלה אדם מיד נמצאת טמא מי חטאת וא"ל להיות האוכלה חייב מיתה בסתם תרומה דתרומת פירות דרבנן אם לא נאמר דבתרומת ביכורים מיירי *וה"ל מדקדק ר"ל מהא דעיגול בעיגולין טולה אפילו בביכורים דאורייתא ודוחק הוא זה אלא יש לחלק דלענין קדושה התלויה במחיצות כגון קדושת הבית קאמר ר' יהושע דלא בטלה כדדרים התם במגילה (דף ג:) אשר לו חומה אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן וכן צריך לחלק [נמי לעיל] כמו שפירשתי לעיל בפרק קדשי קדשים (דף פח:-ד"ה מאי): **והתחתונות** מעלות את העליונות אע"פ שאין בספק דימוע הקילו בתרומת פירות דרבנן והא דתנן במס' תרומות בפ"ד (מ"ט) תאלה לבנה שנפלה לתוך לבנות ושחורות לבנות אסורות ואין השחורות מעלות את הלבנות לא דמי דהתם *אין השחורות ראויות להיות בספק דימוע שלעולם השחורות ניכרות מתוך לבנות: **רבי** יהודה אומר כו' • וא"ת לר' יהודה מאי איריא דבר שבמנין אפילו כל מילי אסור בכל שהוא דהא אמרינן לה בגמ' דקתני דברי הכל לרבי יהודה יעלו אמאי יעלו וקמן דנקט ר"י דימוני בדן אפילו כל מילי נמי וכן בפ' הזקן (ניסין מד:) נפלו ונתפלגו בשונג יעלו דברי רבי יהודה אמאי והא מין במינו לא בטיל לר' יהודה ועוד תנן בפ' טמא (שבת קמא:) רבי יהודה אומר מעלין את המרומע בחצר ומאה *ואומר ר"ת דלא א"ר יהודה מין במינו בכל שהוא אלא בדבר לא דומיא דדם הפר ודם השעיר דיליף מינה לקמן דדבר המתערב הוא והא דאמרי' בסוף בילה (דף לח:) דחטין בחטין לא בטיל לר' יהודה בקמח מיירי דהוי דבר המתערב תדע דגבי חטין בשעורין קאמר התם דבטל משום דהוי מין בשאינו מינו ואמאי הא מינכרי *מהדדי אלא ודאי בקמח מיירי ולא גרסי' בגיטין נפלו לגת ונתפלגו אלא נפלו ונתפלגו דלא מיירי בלח אלא ביבש ובענין זה מפרש ר"ת הא דא"ר יוחנן בסוף ע"ז (דף עב:) ב' כוסות אחד של חולין ואחד של תרומה שמזגן וערבן זה בזה סלק את מינו שאינו מינו ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו יב) וקשיא ליה כיון דתרומה שולה בא' ומאה א"כ מינו נמי יסייע לשאינו מינו לבטל התרומה אלא ש"מ דבמינו במשהו והא דא"ר יוחנן התם (דף עג:) דכל לאיסורין שבתורה במינו בטעם חוץ מטבל ויין נסך ולא תשיב תרומה משום דבכולל טבל היא דכיון דבחד טעמא הוא דמפרש התם טעמא דטבל דכתיבתו כך איסורו דחיטה אחת פוטרת את הכרי והוא הדין תרומה כעלייתה כך איסורה ובכל דוכתא דתרומה שולה באחד ומאה בדבר יבש ומתני' דהקומץ רבה (מנחות פב:) שהי מנחות שלא נקמצו דלא מבטלי ליה שיריס לגבולא דמוקמינן התם כר' יהודה במנחת סולת חייבי יג) שנתערב בגמרי בדבר לח ולא במאפה מעור ומחבת ומרחשת והיא דנבילה בשחוטה יד) בהקומץ רבה (שם פב:) בשמיטתה וה"ר יוסף מפלגי"ל הקשה לר"ת מהיא דפסחים (דף פו:) דחבית של תרומה שנשברה בגת העליונה והתחתונה חולין ומאתין דלמרי' התם (דף כא:) דאם נפלה לק' חולין דברי הכל תרד ומתמא אלמא דאפי' לח שולה באחד ומאה וגרלה שכמו כן היה יכול להקשות מהיא דשאור של חולין ושל תרומה שנפלו בעיסה דאין לח מתערב יותר ממנו ועוד תניא במסכת תרומה בתוספתא פרק שלה תרומה לוג יין לגלל שנפל לתוך ק' לוגין עטורין *ואחר בו ר"ת ודוחי אין חילוק בין לח ליבש ותירץ דהא דתרומה שולה בא' ומאה בנפלה לתוך חולין מתוקנין דלא אפשר למבטל דהייט חולין להיות כבטל דהייט תרומה והיא דב' כוסות א' של תרומה וא' של חולין שאינן מתוקנין דאפשר להם לעשות תרומה מז) *קסבר לה ר' יוחנן כמאן דאמר בהקומץ רבה (דף כב:) בתר מבטל אזלינן והוי מין במינו והיא דפסחים (דף כא:) ל"ק *גמ"ד בתר בטל אזלי' דמשקין לכי סריתי אין שם משקין עליהן ולא אפשר לה לתרומה שתעשה חולין וא"ת וטבל במינו במשהו היכי משכחת לה הא א"ל למבטל דהייט החולין שיעשו מבטל וי"ל שנפל מבטל לתרומה בטבל שאינו מבטל לתרומה דהוי מין במינו כיון דשם *מבטל עליהם על שניהם א"כ מבטל שרלה פני הבית בטבל שלא רלה פני הבית א"כ *נפל לתוך חולין מתוקנין ובעודה לתרומה ביד בעלים דאפשר לאיתשולי עלה והשתא דאתיין להכי איכא לאוקומי דהיא דב' כוסות בחולין מתוקנין וכגון דתרומה ביד בעלים והיא דפסחים בתרומה ביד כהן ועוד י"ל לתירוץ קמא יז) *כר"ת דהיא דפסחים (דף כא:) כר' חייא דאית ליה לר' יהודה נבלה ושמוטה בטלות זו בזו ולהכי תשיב התם מין בשאינו מינו אע"פ שחשובין מין במינו לענין אחד ומאה דלא סגי להו בס' אבל רבי יוחנן דלא כרבי חייא דה"ל מוכח בהקומץ רבה (מנחות פב:) דלאו כ"ע אית להו דר' חייא והיא מסנה דאין דס מבטל דס פירש בקונטרס בהקומץ רבה (נ"ז שם) לרב חסדא דאזיל בתר מבטל הוא דלא כרבי חייא ואפילו לרבי חנינא דאזיל בתר בטל גרלה דאיכא טובא דהיא דאין רוק ואין מי רגלים מבטל מי רגלים לקמן בפרקין וגבי

יג) א מיי' פ"ד מ' מעלות תרומות הלכה ו: יד) ב מיי' שם הלכה ז: טו) ג מיי' פ"ו מהלכות מעכ"מ פ"ח ופפ"ז מהל' מאכלות אסורות פ"ז מ"ט ע"ש יד) סימן ק' סעיף ב:

פרומות פ"ד מ' כ"ה ג:

נזיר

אחי לא נ"ל יהודה אוקי [בנו האח] בין ראו ל' יהודה בגין תרומות תרומה טל קציעות עם חולין אחי ל"ל בגין ביאור

גמרא (המשך)

תיובתא ר' אבא דאמרי לאב המנתנו אין ביאור לר' אבא בגין דרבנן אפילו דבדאי המר אוכלא דרבנן ולא כשלא יחיד (מאי טעמא ליבנא)

[יומא סה: ע"ב] מתנך

[פי' תוספות תוליו סס: ד"ה סמוך]

△ קשיות אבו לו תיאא דבלו חייא חטוביו ואינא בטלא אחר בכל לאה אין ביהגון הני יש ראיין אפטרות דהיא ביהא

וסכלא לרי' דליטרא קציעות בטלה לר"ל והייט כגיל ע"ק

גליון השרים

תוס' ד"ה רבי יהודה אומר וכו' ואומר ר"מ דלא אמר ר' יהודה • עיין לקמן דף עז ע"ב תוס' ד"ה מא דסס"ד:

מאן ע"ק

מאהדי ע"ק

יעלה ואחר ע"ק

וסבר לה ע"ק

אפילו נמ"ד ע"ק

פנל על שניהם ע"ק

אפילו נפל ע"ק

וה"מ דסיא דפסחים ע"ק

מחצה על מחצה רק היכא שידוע האיסור במקום קביעתו כי ההיא דתשע חנויות דחנות של נבילה ידוע ומבורר במקום קביעות והשתא קשה א"כ מאי משני הכא הוי ליה קבוע והלא אין האיסור ידוע ומבורר ור"ל דשאני הכא שיש השיטות דבעלי חיים ומתוך כך לא נמצא בס' ניד הנשה לא הקרשיא ולא התירוץ אולי הוה כך נירסתם עכ"ת) : ס) התוספות לבדו : ז) הבלים כאילו הן פרודות : מ) אין מעלות את הפומין : ט) בשלה ואע"ג דהויא : י) לא ליפרא קציעות מדרבנן אבל הני דלעיל דאורייתא דמיירא פפי תורה יש לומר דלעיל מיירי אליבא דבשיטת והכא אליבא דרביה • תוס' מהר"ם : יא) והיכי קאמר ר"מ אליבא דר' יהושע : יב) ומבטלי דקשיא ליה : יג) איירי שנתערב לגמרי : יד) בשומטה ההקומץ רבה : טו) ומאה • ובתוס' מהר"ם תירץ הא דדיה והא דדביה בר"י הלבן לקמן : מז) תרומה וסבר לה : יח) דר"ת ותהיא דפסחים :

שיטה מקובצת

א) באיזה עיגול דרסה דברי הכל יעלו דרסה בעיגול הייטו פלוגתייהו אלא אמר רב פפא דרסה בעיגול ואין ידוע היכן דרס ה' או וכו' : ב) ונימשוך חד חד מינייהו ונקרב: ג) כל דפריש מרובא פריש • וא"ת אם אסרינן בעלי חיים חשיבי ולא בטלי וי"ל דהיינו דוקא בשלקינן כולם אי רובם אז ודאי לא יועיל המשכה אבל אם משך כל אחד מהם בפני עצמו נימא שפיר כל דפריש מרובא קא פריש : ד) הוה ליה קבוע כו' • בפרק ניד הנשה תנן ניד הנשה (שנתערב) [שנתבשל] עם הגידין בטמן שמכירו בנותן טעם ואם לאו כולן אסורין ופריך בגמ' ולימבטל ברובא ומשני בריה חשיבה ולא בטילה ופריך לטה לי לשנויי הכי תיפוק ליה משום דניד הנשה קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה ומשני דאין חשיב